

1. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

2. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

3. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

4. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

5. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

20. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

21. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

22. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

1. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

2. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

3. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

4. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

5. Den som i lifvets strid
 har varit en trogen krigsman
 och som i dödens ögonblick
 har varit en hjälte.

GS 1046

En mæster

om

Den Røna Rosina:

som börjar salunda:

Den unga Rosina var dygdig

och frön ic.

1844
 Trykt i Berlin hos G. Reimer.

Stofan ringer.
Den unga Rosina var dyrtig och
skön, Med en bär wagn, hon sin föda;
Gref A. blev i sin tid med skettar
och bön Förgäfwes förspillde sin möda.

2. Bild dag och natt, lampa hon sydde
och spann, En trägen wib sömnen och
garnet; Och Grefwen af brottslig be-
därfse brann, Att fånga det wärnlösa
Barnet.

3. Och döfsta war hyddan, och win-
tren war kall, Och arbetet började-
tryta; "Gif ja till min bön, sade
Grefwen, så kall Din armod i prakt
fj förbyta.

4. För skön är din haad till så
mödesamt gagn, Din frepp till så
tänliga tårar; Din för är så för-
kom och är i min wagn." Han talte
för w. n. b. för w. d. d.

Den unga Rosina war dyrtig och
skön, Med en bär wagn, hon sin föda;
Gref A. blev i sin tid med skettar
och bön Förgäfwes förspillde sin möda.

2. Bild dag och natt, lampa hon sydde
och spann, En trägen wib sömnen och
garnet; Och Grefwen af brottslig be-
därfse brann, Att fånga det wärnlösa
Barnet.

3. Och döfsta war hyddan, och win-
tren war kall, Och arbetet började-
tryta; "Gif ja till min bön, sade
Grefwen, så kall Din armod i prakt
fj förbyta.

4. För skön är din haad till så
mödesamt gagn, Din frepp till så
tänliga tårar; Din för är så för-
kom och är i min wagn." Han talte
för w. n. b. för w. d. d.

24. Och har ut sett ullswen, så wif
om sitt rof, Men lammet med ögonen
spilla, Men gnifla med tändren och
flur ta en rof, När waksamma herdar
sig wita?

23. Och har ut sett ullswen, så wif
om sitt rof, Men lammet med ögonen
spilla, Men gnifla med tändren och
flur ta en rof, När waksamma herdar
sig wita?

22. Och har ut sett ullswen, så wif
om sitt rof, Men lammet med ögonen
spilla, Men gnifla med tändren och
flur ta en rof, När waksamma herdar
sig wita?

21. Och har ut sett ullswen, så wif
om sitt rof, Men lammet med ögonen
spilla, Men gnifla med tändren och
flur ta en rof, När waksamma herdar
sig wita?

20. Och har ut sett ullswen, så wif
om sitt rof, Men lammet med ögonen
spilla, Men gnifla med tändren och
flur ta en rof, När waksamma herdar
sig wita?

25. Och har ut sett ullswen, så wif
om sitt rof, Men lammet med ögonen
spilla, Men gnifla med tändren och
flur ta en rof, När waksamma herdar
sig wita?

26. Den detta har skadat, här skä-
dar fannat Förrådare af ilska betagen;
Drottlet han, högt swor han, det
nadsösa stäl. Så plöfsligt war aldrig
bedragen.

27. Den flyende sköna af dyaden
fick modet. Så himlen plär ofskulden
skydda; En Enka, så ädel, andrulltig
och god, Den wärnlöse upplät sin
hydda.

28. Det wann hon en fristad, war-
aktig och säll. Beskyddad för list och
för wada: "Blif här, sade gumman,
mitt tarliga jäll. Nog rymligt skall
bli för of båda."

29. Jag hade en dotter, hon lefwer
ei mer! Jag del i min ensliga smärta;
Swad ferdon hon ägde, är dig jag
nu ger: Min hydda, mitt bord och
mitt hjerta."